

سیزده رجب ، میلاد با سعادت حضرت علی (ع) و روز پدر مبارک باد.

روابط عمومی

گوشه ای از فضایل امیرالمؤمنین (علیه السلام)

اگر شمشیر امیرالمؤمنین نبود، کفار، مسلمین را از بین برده ، و ستونی برای اسلام باقی نمی ماند. کارهای او در روز بدر و حنین را به یاد آورده و درباره فرمایش رسول راستگو و امین بیانیدیش آنجا که فرمودند: «تمامی اسلام به جنگ تمامی کفر رفته است».

دوست ، فضایل او را به خاطر تقیه و دشمن به خاطر بخل پنهان داشت ولی با این وجود فضایل او در شرق و غرب عالم پخش شد. اوست «نبا عظیم» «صراط مستقیم» «قرآن کریم» «امام مسلمین» «امیرالمؤمنین» «جانشین رسول پروردگار جهانیان» «پیشوای رؤ سفیدان» «نور آشکار خدا» «در درخواست از خدای جهانیان» «سیمای خدا در میان تمام اولیایش» «نشانه بزرگ» «دریای بزرگ» «بت شکن» «شکافنده سرهای دشمنان» «نور کامل خدا» «نابود کننده کفار» «در هم کوبنده بدکاران» «معدن اسرار» «نور انوار» و «مولود کعبه» و اوست «اصل قدیم» و «فرع کریم» و «امام بردبار» و اوست «رشته محکم خدا» و «سرپرست دین» اوست «صاحب نشانه های روشن و معجزه های آشکار و درخشان» و «نجات دهنده از نابودی» کسی که خداوند در آیه صریح خود از او یاد نموده است: و انه فی ام الكتاب لدینا لعلی حکیم اوست «برادر تنی رسول» «همسر بتول» «شمشیر کشیده خدا» و «گوش شنوای او» اوست «نگهداری شده از گناهان» «پاک شده از بدی و از عیب و تهمت» «برادر و جانشین رسول (صلی الله علیه و آله و سلم)» «کسی که شب در بستر او بسر برد (و جان خود را برای او بخطر انداخت)» «کسی که با جان خود او را یاری می کرد» و «کسی که اندوه را در چهره او از بین می برد».

کسی که خداوند او را شمشیر نبوت پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) و نشانه ای برای رسالتش و شاهی بر امتش و بردارنده پرچم لشکرش و حافظ جانش و دستی پرتوان برای او و تاجی برای سر او و دری برای سز او و کلیدی برای پیروزی او قرار داد. و اوست «اسم اعظم خدا» «قرآن اکرم» «خانه کعبه» «صفا» و «زمزم» «صاحب عصا و نشانه» «مظهر عجایب و غرایب» «ستاره درخشان» «پراکنده کننده لشکر» و «مرکز دایره مطالب علمی» اوست «پدر امامان» «احیاگر دین» «از بین برنده غصه ها» «سرور امت» «همت بلند» «مالک برگزیدگان» و «پنجمین نفر اصحاب کساء» «حمل کننده بیرق» «نقطه بآب بسم الله...» و «رفیق پیامبران» اوست «معلم جبرئیل» «امیر میکائیل» و «حاکم عزرائیل» اوست «تقسیم کننده طوبی و سقر» و «پدر شبیر و شیر» اوست «سرور بشر و کسی که نپذیرد کافر است». اوست «پناهگاه پناه جوانان» «فریادرس بیچارگان و حاجتمندان» «حاکم روز قیامت» «محبوب پروردگار» «حجت خدا بر اولین و آخرین» «زندگی جهانیان و نور آنان». اوست «سز اسرار» «نور انوار» «امام پاکان و امیر مومنان» «ولی جبار» «نعمت خدا بر نیکوکاران و انتقام او از بدکاران» «مانند پهلوی خدا و صورت نورانی و نفس وفادار او» و «امام ابوالحسن علی (علیه السلام)». بنابراین دوستان او باید روز میلاد او را از شریفترین روزها دانسته و آن را عید بزرگ قرار دهند و بگونه ای شکرگزاری نمایند که هیچکس از امت پیامبران گذشته و دوره های سابق چنین شکرگزاری نموده باشد. زیرا آنان هیچگاه چنین نعمتی را نداشته اند. و شیعیان نیز باید با شکر به استقبال این روز برونند که بالاتر از آن شکر نباشد زیرا نعمتی در این روز آمده که تمام نعمتهای در مقایسه با آن کوچک است اگر انسان عقل را از حکم کردن و حاکمیت ببیند، دیگر برای او هیچ چیزی حکمی ندارد و تکلیفی برای او نخواهد بود. و انسان مانند چهارپایان خواهد بود که می خورد، لذت می برد و مواد زائد بدن را دفع می کند تا مرگ او فرا برسد. اما اگر عقل را حاکم حرکات و سکنات خود قرار دهد، عقل او در مورد هر چیز و هر مطلبی حکمی واقعی یا فرضی دارد. و همیشه همینطور است. و ذره ای نیز از حکم کردن نمی ماند. هر چیزی را که بفهمد نیز از این جهت که آن را نمی فهمد در مورد آن حکمی دارد. بنابراین اگر عاقل بفهمد که سروری از اولیای خدا باعث شده که او از عذاب و مجازات بزرگی نجات پیدا کند، عقل حکم می کند که باندازه این فایده از او تشکر کند. در حالی که در دنیای قبل از بعثت پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) نورهای هدایت در دریای گمراهی محو شده ، آفتاب دین در تاریکیهای گمراهی ، گرفته شده و ماههای نورانی دین پشت ابرهای گمراهی قرار گرفته بود و بازار علم کساد و عقلها فاسد شده بود تا جایی که بازاری برپا کرده و بزرگان به داشتن صفات و حالات چهار پایان افتخار کرده و دروغ و ادعاهای بی اساس و پوچ را از کارهای بزرگ و عالی می دانستند. کارشان به جایی رسیده بود که چوبهایی تراشیده و سنگهایی ساخته ، آنها را عبادت کرده و آنها را به منزله پروردگار عالم و خالق مخلوقین قرار داده بودند. و برای عبادت به آن سجد می کردند و از روی نادانی پرستشگاهانی را برای آن بوجود آورده بودند و با این کارها سزاوار نابودی دائمی و شکنجه جاوید شده و با کفر خود به آتش جهنم و عذابی دردناک نزدیک شده بودند و با انحراف و پیروی از هوای نفس ، باعث خشم خدای رحمان شده و با ستم و کوربشان آتش جهنم را برافروخته بودند، و چه آتشیایی که بر قبرهایشان روشن نموده و چه نورهایی را که برای خود به تاریکی تبدیل نکرده و چه ستمهایی را که به خاطر نادانی جزو عادات و رسوم قرار ندادند. و چه آسیبهایی را که بخاطر حماقت خود متحمل نشدند.

با ستم خود شهرها را خراب و بندگان را هلاک نمودند. از شهوات پیروی کرده و نماز را از بین برده ، از طاعت خدا خارج شده و دختران را زنده بگور، پیوندها را بریده و با مالک زندگی و مرگ دشمنی و با پیامبران مخالفت کرده و سزاوار بدترین هلاکتها شده بودند. و در چنین شرایطی خداوند متعال رسولش را فرستاد تا پرچمی برای هدایت بوده و کتاب را بر او فرستاد و او نادانی ها را با آن از بین برده و هدایتها را انتشار داد و کمالات را با آن کامل و نماز را با آن زنده و گمراهیها را با آن از بین برده و عقلها را با آن جمع و علوم را با آن کامل و نور را با آن تمام کرد؛ تا جایی که مردم را به راه راست هدایت کرده و آنان را در مسیر هدایت قرار داد. رسولی که نور و کتابی آشکار از جانب خدا آورد؛ کتابی که «خداوند با آن کسانی را که در پی بدست آوردن رضایت او باشند، به راههای سلام هدایت نموده ، با اذن خود آنان را از تاریکیها به نور برده و به راه راست هدایت می کند». شریعت کاملی را ایجاد و حکمت نافذی آورد تا جایی که برای تمام حرکات و سکنات انسان احکام خاصی را که انواع حکمتها و مصالح در آن لحاظ شده بود، بیان کرد. و برای امت خود تمام چیزهایی را که آنها را به خدا و بهشت نزدیک و از جهنم دور می کند، حتی «دیه خراش» را بیان کرد. و از هیچ چیزی و هیچ حالی خواه کلی باشد یا جزئی پست یا مهم ، بزرگ یا کوچک نگذشته ، مگر اینکه برای آن احکامی مطابق با حکم خداوند حکیم با اقتضای حکمت نافذش - که عقل و اندیشه حکیمان به کنه آن نمی رسد - قرار داده است. و بدین ترتیب شریعت کامل و تمام و جامعی شامل حکم ظاهر و باطن و تدبیر دین و دنیا آورده است تا جایی که برای پست ترین حالات انسان که تخیلی است نیز احکام و مصالح و پندها و ذکرها و دعاهایی بیان کرده که عاقل در حیرت فرو رفته و عقلها در شگفتی می افتند مثلا در هنگام ورود به مستراح حکم کرده است که اول پای چپ را گذاشته - زیرا در جایی وارد شده که مناسب با پای چپ است - و هنگام خروج پای راست را مقدم کند - زیرا خروج از جای پست با پای راست مناسب است .

و خلاصه در زمان او و جانشینانش علوم پخش شد که شرق و غرب را پر می کند. علوم از قبیل فقه ، اخلاق و معارف و حکمت را در میان امت خود در مدت کمی کامل نمود بطوری که حکمت کسانی که قبل از او و در زمان طولانی بودند به آن مقدار نمی رسد. و شریعت و حکمت و نوری آورد که جهانیان را در مدت کوتاه عملهایشان به بالاترین درجات کمال و زیباترین جلوه های دوستی با خداوند متعال می رساند.

و اگر انسان نعمت بعثت را بهمین مقدار که بیان کردم ، بفهمد - گرچه آنچه را که گفتیم قطره ای از دریای حقایق بعثت نیز نیست - و بداند که امیرالمؤمنین (علیه السلام) برای رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) برادر و وزیر بود مانند نسبت هارون به موسی - مگر این که بعد از رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) پیامبری نیست - و در شهر علم رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) بود و اسلام با شمشیر او برپا و هدایت با تعالیم او میسر بود و خداوند در کتابش او را به منزله نفس پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) معرفی نموده و ولایت او را پایه ای برای اسلام و شرطی برای ایمان قرار داده بود، گوشه ای از بزرگی این روز را فهمیده و رایحه ای از بلندی مقام آن را استشمام می نماید. بنابراین باندازه شناخت نعمت شکر آن واجب می شود. از کارهایی که موجب شکر است بزرگداشت این روز با قلب و روح است. و کسی که مکانی را دارای مقام بلند یا زمانی را شریف بداند باید با او به اندازه شرفش معامله کند و اولین کاری که می کند این است که آن را ضایع

نکرده و مهمل نگذارد. بلکه با تمام شرافتی که برای آن معتقد است با آن روبرو شود. و شرافتی بالاتر از شرف عبادت خدا همراه با اخلاص نیست؛ که این عبادت شامل روزه، نماز، انفاق در راه خدا بزرگداشت حرمت و گرامیداشت شعائر الهی و زینت کردن با ذکر و فکر در باطن، و شادی و سرور در صورت، و لباس تمیز در پوشش، و زیارت آن حضرت (علیه السلام) و عرض تبریک به رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) و به امامان بطور عمومی و به صاحب الزمان - ارواحنا و ارواح العالمین فداء - بطور مخصوص و ذکر گوشه ای از فضایل آن حضرت (صلی الله علیه و آله و سلم) می باشد.

و این روز را با آنچه درباره بی پایان بردن روزهای شریف گفتیم یعنی تسلیم اعمال به حامیان و نگهداران روز برای اصلاح آن، به پایان برساند.